

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **J. N.**, bytom H., zastúpeného **JUDr. A. M.**, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v K., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Mierová 23, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18762/2009-1214 zo dňa 5. mája 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/71/2009 – 45 zo dňa 28. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/71/2009 - 45 zo dňa 28. apríla 2010 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu o preskúmanie v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný podľa § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 200/1998 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe colníkov“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-26/2009-5334 zo dňa 28. januára 2009, ktorým bol žalobca v súlade s ustanovením § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31.8.2009 prepustený zo služobného pomeru colníka, a to dňom doručenia rozhodnutia podľa § 185 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31.8.2009. Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru colníka bolo

porušenie základných povinností colníka stanovených v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona č. 200/1998 Z. z. zvlášť hrubým spôsobom. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 44 ods. 3 písm. a), b), d) a h) a § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov účinného do 31.8.2009, uviedol, že z obrazového a zvukového záznamu zo dňa 18. októbra 2008 (čas 19,49 hod., súbor označený VTS-01.1.VOB) ako aj zo dňa 15. novembra 2008 a z prekladu zvukového záznamu zo dňa 18. októbra 2008 (prekladateľský úkon predkladateľky JUDr. L. K. zo dňa 22. októbra 2009) nesporne vyplýva priebeh a spôsob konania žalobcu tak, ako je uvedený v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, keďže z tohto záznamu a z prekladu komunikácie z maďarského do slovenského jazyka je zrejmé, že žalobca dňa 18. októbra 2008 o 19.54,30 hod. vstúpil do miestnosti určenej na vykonávanie osobných prehliadok, v ktorej sa už nachádzali Bc. Z. M., A. B., L. M. a A. P. ukazujúca na tovar uložený pod pultom služobnej miestnosti, ktorý bol odobratý cestujúcim. Žalobca bol svedkom toho, že A. P. ukladala späť tento tovar pod pult v služobnej miestnosti a bol aktívny v spoločnej komunikácii o tom, že tento tovar nie je možné odmiest' autom ani vlakom, pričom časť tovaru sám uložil do papierovej krabice nachádzajúcej sa na pulte služobnej miestnosti. Ďalej uviedol, že z obrazového záznamu zo dňa 15. novembra 2008 vyplýva, že žalobca spolu s colníkom A. B. doniesol do služobnej miestnosti dva kartóny cigariet, ktoré položili na stôl bez zaevidovania do príslušnej evidencie. Z prvotnej evidencie zaisteného tovaru pri prehliadkach vykonaných dňa 18. októbra 2008 nie je zaevidovaný žiaden tovar a taktiež dňa 15. novembra 2008 nie sú zaevidované dva kartóny cigariet, čím tento tovar unikol spod colného dohľadu. Konštatoval, že úlohou žalobcu bolo zaevidovať kartóny cigariet v prvotnej evidencii, resp. vydať rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepapnutí a o úschove týchto cigariet, ak boli odobraté pri osobnej prehliadke cestujúcim a z uvedeného dôvodu vyhodnotil tvrdenie žalobcu o tom, že v kartónoch sa cigarety nemuseli nachádzať, za účelové. Žalobcu zároveň oboznámil, že mu neprináleží posudzovať, či v danom prípade bolo účelnejšie využiť ustanovenie § 42 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. a dočasne ho pozbaviť výkonu štátnej služby až do doby právoplatného skončenia trestného stíhania alebo využiť inštitút prepustenia colníka zo služobného pomeru. Zdôrazniac, že začiatku konania vo veciach služobného pomeru nebránila skutočnosť definitívneho skončenia trestného stíhania žalobcu pre skutky zaviňujúce jeho prepustenie uviedol, že správne konanie je nezávislé od výsledkov trestného stíhania. Konanie žalobcu vyhodnotil, súladne s názorom žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, za porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a skonštatoval danosť zákonnej podmienky pre jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov účinného do 31.8.2009. Považujúc napadnuté rozhodnutie za zákonné, žalobu odvolávajúc sa na ustanovenie § 250j ods. 1 OSP zamietol. Žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech, náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP).

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 18762/2009-

1214 zo dňa 5. mája 2009, ako aj prvostupňového rozhodnutia riaditeľa Colného úradu v Michalovciach č. R-26/2009-5334 zo dňa 28. januára 2009 a vrátenia veci žalovanému správneému orgánu na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania, v rozpore so zisteným skutkovým stavom, vyvodil ten právny názor, že žalovaný konal a rozhodol v súlade so zákonom, poukazujúc zároveň na to, že na základe zisteného skutkového stavu, pri posúdení všetkých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach, bolo konanie žalovaného v rozpore so zákonom č. 200/1998 Z. z., pretože absentovali dôvody na jeho prepustenie zo služobného pomeru colníka uvedené v § 183 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, keďže zistený skutkový stav nesvedčí o porušení základných povinností colníka špecifikovaných v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona, zvlášť hrubým spôsobom. Brojil proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného, ako aj proti obrazovým a zvukovým záznamom z 18. októbra 2008 a 15. novembra 2008, upriamiac pozornosť predovšetkým na tú skutočnosť, že sa konania kladeného mu za vinu nedopustil a nepodielal sa aktívnym spôsobom na žiadnej protiprávnej činnosti. Namietal, že z vykonaných dôkazov nevyplýva záver, že akýmkoľvek spôsobom prejavil názor, že tovar nie je možné odniesť ani autom, ani vlakom, uvedúc zároveň, že keď dňa 18. októbra 2008 vstúpil do miestnosti, nemal žiadne vedomosti o tom, čo sa predtým odohralo a ostatným kolegom sa nevenoval. K skutku, ktorého sa mal dopustiť dňa 15. novembra 2008 tým, že do služobnej miestnosti doniesol 2 krabice, ktoré tam následne aj nechal za účelom ich zaevidovania, ak sa preukáže, že sú tam cigarety uviedol, že toto konanie nepovažuje za porušenie jeho povinností. Poukázal na to, že niekoľkoročná prax bola taká, že z dôvodu časovej tiesne, niektorí hľadali ukrytý tovar a následne kto mal čas, tak vykonal administratívny úkon súvisiaci so zaistením tohto tovaru. V minulosti tak odhalil tovar, a to niekoľko tisíc kusov cigariet, jeho postup, v tomto aj medializovanom prípade, bol rovnaký, dokonca bol pochválený a nikto mu nevytkol, že nevypisoval rozhodnutie, pričom zároveň zdôraznil, že počas jeho služobného pomeru ani raz nevypísal rozhodnutie o zaistení tovaru, keďže neabsolvoval k uvedenému žiadne školenie a podľa zaužívanej praxe to tak fungovalo. Upozornil aj na nedostatok preukázania objektívnej pravdy, keďže v konaní nebolo dokázané, že v papierových krabiciach boli cigarety a z uvedeného dôvodu, preto nemôže zodpovedať za nezaevidovanie tovaru, o ktorom nebolo zistené, že je zakázaným tovarom. Opakovane sa nestotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, že bolo jeho povinnosťou vypísať rozhodnutie, nakoľko neabsolvoval školenie týkajúce sa uvedenej problematiky, a taktiež podčiarkol, že v opise jeho funkcie sú uvádzané úkony odlišné od tých, ktoré sa mu kladú za vinu. Považujúc rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, stojaceho len na dohadoch a nie na preukázaných skutočnostiach, označil celý spôsob konania žalovaného za nezákonný s cieľom prepustiť ho zo služobného pomeru. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, vyhodnotiac ho za účelové, uviedol, že zo zvukových a obrazových záznamov vyhotovených na podklade príkazu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku v dňoch 18.10.2008 a 15.11.2008, je nesporné, že žalobca tovar zistený colnou kontrolou na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej

nad Tisou úmyselne nezaevidoval do príslušnej evidencie podľa Pokynu vedúceho pobočky Colného úradu Čierna nad Tisou, čím umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Uvedené skutočnosti si overil riaditeľ Colného úradu Michalovce v prvotnej evidencii vedenej na stanovisku č. 1, v ktorej mali byť zaevidované všetky zistenia porušenia colných predpisov, pričom zistil, že dňa 18.10.2008 nie je zaevidovaný žiadny tovar zistený pri colnej kontrole, a to napriek tomu, že žalobca mal vedomosť o tom, že tovar zistený pri colnej kontrole mal byť zapísaný v prvotnej evidencii a rovnako dňa 15.11.2008 nie sú zaevidované žiadne zaistené cigarety. Uvedeným poukázal na to, že v prvotnej evidencii nebol zaevidovaný tovar, ktorý reálne videl riaditeľ Colného úradu Michalovce na obrazovom zázname, z ktorého bolo očividné, že sa tohto konania zúčastnil aj žalobca. Vyhodnotiac konanie žalobcu ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a základnej služobnej povinnosti s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a to s poukazom na spôsob a intenzitu žalobcovho porušenia služobnej disciplíny, vydal riaditeľ Colného úradu Michalovce rozhodnutie č. R-26/2009-5334, ktorým žalobcu prepustil zo služobného pomeru, keďže jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Považujúc tvrdenie žalobcu o tom, že jeho úlohou bolo len nájsť ukrytý tovar a nevypisovať rozhodnutia o zaistení, zhabaní alebo prepadnutí tovaru, za účelové a alibistické, uviedol, že keďže predmetné cigarety objavil žalobca, mohol len on uviesť okolnosti, za ktorých tieto cigarety našiel vo vlaku alebo zaistil u cestujúceho, a preto je nesporné, že žalobca musel tieto okolnosti, za ktorých boli zistené cigarety niekomu odovzdať, alebo o nich v colnom konaní rozhodnúť a nie ich voľne ponechať v služobnej miestnosti a tak umožniť, aby unikli colného dohľadu. Upriamil pozornosť na to, že žalobca bol v služobnom pomere viac ako 17 rokov a má najmenej základný colný kurz, z čoho jednoznačne vyplýva, že má dostatočné nielen teoretické, ale aj praktické skúsenosti na to, aby vedel, že v tomto prípade nepostupoval v súlade so zákonom. K námietke žalobcu o nepreukázaní skutočnosti, že v krabičkách cigariet videných na obrazovom zázname sa skutočne nachádzali cigarety, vyhodnotiac ju za bezdôvodnú, uviedol, že žalobca patril ku skúseným colníkom a takúto vec by okamžite na mieste určite zistil a neodnášal by tieto krabičky cigariet z priestorov stanovišťa č. 1. Preto trvajúc na tom, že žalobca svojím konaním zvlášť porušil služobnú prísahu a základnú služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože sa nezdržal konania spôsobilého narušiť vážnosť colnej správy v očiach verejnosti, alebo spôsobilého ohroziť dôveru v tento zbor, zdôraznil, že je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, ktorý nedodržiava povinnosti uložené mu zákonom a neriadi sa právnymi predpismi a rozkazmi nadriadených. S prihliadnutím na všetky uvádzané fakty a argumenty v spojení s dôkaznými prostriedkami vyplývajúcimi zo spisovného materiálu, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá

a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Predpokladom vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prísahy, v ktorej je subsumovaný sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku (§ 17 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z.).

Služobná disciplína colníkov spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, ktoré sú ustanovené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 43 zákona č. 200/1998 Z. z.).

Podľa § 44 ods. 3 písm. a), b), d) a h) citovaného zákona je colník povinný

a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,

b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,

d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak konať, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu nebezpečenstvu ohrozenia života alebo zdravia,

h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z.z. v znení účinnom do 31.8.2009, služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-26/2009-5334 zo dňa 28. januára 2009, ktorým bol žalobca

podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov účinného do 31.8.2009 prepustený zo služobného pomeru colníka z dôvodu, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) citovaného zákona a to tým, že

- dňa 18. októbra 2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a UK v Čiernej nad Tisou v miestnosti určenej na vykonávanie osobných prehliadok ukázala colníčka A. P. vedúcemu zmeny Bc. Z. M. tovar, ktorý zobrala od cestujúcich, jednalo sa o cigarety v kartónoch a krabičkách a fľaše, ktoré uložila pod pult v služobnej miestnosti a dohodli sa, že na tento tovar nenapišu derelikt. Časť z tohto tovaru – 3 krabičky cigariet Bc. Z. M. podal príslušníkovi OHK PZ, ktorý si tieto schoval do služobnej rovnošaty a odišiel z miestnosti preč. Následne Bc. Z. M. zavolať do miestnosti colníkov A. B. a L. M., ktorým colníčka A. P. ukázala tovar, ktorý bol uložený pod pultom v služobnej miestnosti. V tom čase do miestnosti vstúpil aj colník J. N. a spoločne sa dohodli, že tento tovar teraz zo služobnej miestnosti neodnesú preč. Tento tovar nezaevidovali do prvotnej evidencie, čím umožnili, aby tovar unikol spod colného dohľadu
- dňa 15. novembra 2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a UK v Čiernej nad Tisou doniesol spolu s colníkom A. B. 2 kartóny cigariet nezistenej značky, ktoré položili na stôl a ktoré nezaevidoval do príslušnej evidencie podľa pokynu VPCÚ Čierna nad Tisou, ani nevydal rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadnutí alebo úschove týchto cigariet a ani nespísal úradný záznam o nájdení, skrytej, opustenej alebo stratenej veci, čím umožnil, aby tieto cigarety unikli spod colného dohľadu.

Odvolací súd mal ďalej z administratívneho spisu preukázané, že žalobca do zápisnice o ústnom pojednávaní konanom dňa 2. januára 2009 na Zamestnaneckom oddelení Colného úradu Michalovce uviedol, že sa k predmetu správneho konania, ktorým bolo posúdenie konania žalobcu v dňoch 18. októbra 2008 a 15. novembra 2008, vyjadrovať nebude a k veci nemá čo dodať. Z opisu funkcie žalobcu, vykonávajúceho funkciu samostatného colného referenta vyplýva, že súčasťou jeho služobných činností bolo okrem iného aj rozhodovanie v colnom konaní v jednoduchých prípadoch, rozhodovanie o priestupkoch v pôsobnosti colných orgánov v blokovom konaní, rozhodovanie o colnom konaní napr. prepustenie tovaru do príslušného režimu, rozhodovanie o colných priestupkoch v rozkazovom konaní a v rozhodnutí na mieste, rozhodovanie v prípadoch prepúšťania tovaru v dovoze, vývoze a tranzite, vym. cla daní a iných platieb a rozhodovanie o určení colnej hodnoty v jednoduchých prípadoch.

Z obrazového a zvukového záznamu zo dňa 18. októbra 2008 (súbor označený VTS-01.1. VOB) ako aj zo dňa 15. novembra 2008 a z prekladu zvukového záznamu, vyhotoveného prekladateľkou JUDr. L. K. dňa 22. októbra 2009, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca sa konania uvedeného v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa skutočne dopustil. Z obrazového záznamu a z prekladu komunikácie z maďarského do slovenského jazyka je zrejmé, že žalobca dňa 18. októbra 2008 o 19.54,30 hod. vstúpil do miestnosti určenej na vykonávanie osobných prehliadok,

v ktorej už boli prítomní Bc. Z. M., A. B., L. M. a A. P. ukazujúca v tom čase na tovar uložený pod pultom v služobnej miestnosti, ktorý bol odobratý cestujúcim. Žalobca bol teda svedkom toho, že A. P. ukladala späť tento tovar pod pult v služobnej miestnosti a bol aktívny v spoločnej komunikácii o tom, že tento tovar nie je možné odnieť autom ani vlakom. Časť tovaru sám uložil do papierovej krabice nachádzajúcej sa na pulte v služobnej miestnosti. Z obrazového záznamu zo dňa 15. novembra 2008 vyplýva, že žalobca spolu s colníkom A. B. doniesol do služobnej miestnosti dva kartóny cigariet, ktoré položili na stôl bez zaevidovania do príslušnej evidencie.

Z prvotnej evidencie zaisteného tovaru, vedenej na Colnom úrade Michalovce, jednoznačne vyplýva, že tovar zaistený v dňoch 18. októbra 2008 a 15. novembra 2008, zaevidovaný nebol.

Podľa § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 227 ods. 4 citovaného zákona, oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 230 ods. 1 až 4 citovaného zákona.

Úlohou súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. d) citovaného zákona v znení účinnom do 31.8.2009, z hľadiska závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení v administratívnom konaní vykonaného dokazovania sa stotožnil so záverom krajského súdu, že na základe správnych orgánom zadovážených a vykonaných dôkazov bolo možné dôvodne považovať konanie žalobcu kladené mu za vinu za dostatočne preukázané. V konaní nebolo spochybnené, že išlo o dôkazy zadovážené a vykonané v súlade s ustanovením § 227 ods. 1 citovaného zákona a vyhodnotené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 227 ods. 4 citovaného zákona, ktoré nasvedčovali tomu, že predmetné skutky sa stali tak, ako to uviedol správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Uvedeným konaním aj podľa názoru odvolacieho súdu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. d) citovaného zákona v znení účinnom do 31.8.2009, pretože žalobca ním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti tak, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Odvolací súd, tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného, nevzhladol ich nezákonnosť, tieto podľa jeho názoru, sú náležité a podrobne odôvodnené, zdôrazniac zároveň, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v jeho odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, zhodne s názorom prvostupňového súdu uvádza, že v danom prípade záviselo len od úvahy správneho orgánu, či žalobcu v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov dočasne pozbaví výkonu štátnej služby, alebo ho zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) citovaného zákona v znení účinnom do 31.8.2009 prepustí, keďže ustanovenie § 42 ods. 1 citovaného zákona, príslušnému správne mu orgánu neukladá obligatórnu povinnosť, aby svojím rozhodnutím dočasne pozbavil colníka výkonu štátnej služby, ak sa tento stane dôvodne podozrivým, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo je podozrivý, že spáchal trestný čin, a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby.

Odvolací súd, nesúhlasiac s názorom prvostupňového súdu ako aj s názorom žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa o právomoci žalobcu vydať rozhodnutie o zaistení, zhabaní alebo prepadnutí tovaru, keďže táto rozhodovacia činnosť vyplýva z jeho opisu funkcie, im dáva do pozornosti, že žalobca, ako samostatný colný referent, zaradený v súlade so zákonom o štátnej službe colníkov do 3. platovej triedy, nie je podľa charakteristiky 3. platovej triedy, tvoriacej prílohu č. 1 citovaného zákona v znení účinnom do 31.8.2009, oprávnený vydávať rozhodnutia v prvom stupni správneho konania na príslušnom úseku colnej správy, nakoľko táto právomoc je daná, podľa charakteristiky platových tried až odbornému colnému referentovi, zaradenému do 4. platovej triedy. Toto pochybenie však podľa názoru najvyššieho súdu nemá vplyv na kvalifikovanie konania žalobcu ako porušenie služobnej prisahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, nakoľko nespochybniteľne preukázaná skutočnosť nezaevidovania zaisteného tovaru pri prehliadkach vykonaných v dňoch 18. októbra 2008 a 15. novembra 2008 za jeho aktívnej prítomnosti, je dostatočným dôvodom na takéto vyhodnotenie žalobcovho konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a súd prvého stupňa nepochybil, ak žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, postupujúc podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá nárok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. mája 2011

JUDr. Jozef H a r g a š, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth